

var en forblommet Ditring, jeg kom med, saa jeg haaber, den ærede Minister vil undtage mig fra Deres Tal, der ere fremkomne med forblommede Ditringer. Hvad angaaer det Stridsspørgsmaal, som har været berørt tidligere, og atter idag af mig, nemlig om det var rigtigt, at Theatrets Bestyrelse skulde kunne gjøre Gjæld paa Statens Regning eller saaledes, at Staten tilsidst kom til at betale den, saa har den ærede Cultusminister idag villet oplyse, at han forrige Gang, da Sagen var til Behandling, havde viist, at derom kunde der slet ikke være Tale, thi man maatte kun vente, at der vilde blive bevilget saadanne Udgifter, som Theaterbestyrelsen havde anseet det for uundgaaelig nødvendigt at gjøre, naar de befandtes at være fornuftige; den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), til hvem den ærede Cultusminister ved forrige Behandling saa nær sluttede sig, har derimod sagt, at man maatte vide og være vis paa, at enhver Udgift, som Bestyrelsen ansaae sig forpligtet til at gjøre, og hvor til den paa nogenformhelt Maade kunde skaffe sig Midler, maatte Statskassen, det kunde vi ikke skjule for os selv, tilsidst komme til at betale. — Ministeren gif ogsaa tilsidst derhen til, at der ikke blev anden Forskiel mellem hans Opfattelse og den ærede Rigsdagsmands for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) end den, at den nævnte Rigsdagsmand troede, at Falliten vilde komme snart, medens Ministeren troede, at den først vilde komme i en fjernere Fremtid. Efter min Mening er det altsaa ganske klart, at Theaterbestyrelsen fra flere Sider er anseet berettiget til at gjøre Gjæld, som vi ikke kunne skjule for os selv, at Statskassen vil komme til at betale. Der er altsaa aldeles ingen Misforstaaelse tilstede fra min Side i den Henseende, i hvor ofte og af Hvemformhelt det end skulde blive gjentaget. Jeg troer, at man, da man første Gang bevilgede de 50,000 Rbd., gif ud fra, at vi ikke med Hensyn til dette Tilskud skulde gjøre Regning med Ministeriet, men derimod har man ikke tænkt sig, at der saaledes af Theaterbestyrelsen skulde kunne trækkes Gjældsforpligtelser paa Statskassen i en saa vid Udstrækning, som paa nogen Maade var den mulig, selv

om det kun kunde skee ved Laan af offentlige Stiftelsers Midler, som Theaterbestyrelsens øverste Chef, Cultusministeren, havde under sin Baretagt.

Formanden: Jeg veed ikke, om det ærede Medlem erindrer, at det kun var til en kort Bemærkning, han fik Ordet; i modsat Fald havde han ikke saaet det udenfor sin Tour.

Winther: Ja, saa skal jeg blot tilføie, at forsaavidt Nogen skulde have misforstaaet mig paa den Maade, at man antager, jeg vil stemme for Forslaget om at nedsette Tilskudet til 40,000 Rbd., saa er det en Felttagelse; jeg sagde blot, at det var ligegyldigt, hvad man gjorde, men jeg vil af de Grunde, jeg før fremsatte, stemme imod det nævnte Forslag.

Ordføreren: Jeg skal fastholde det, som jeg fra Begyndelsen af tillod mig at ytre, at der efter min Anskuelse, og jeg troer ogsaa efter Udvalgets Fleertals, idetmindste har jeg ikke hørt noget af Udvalgets Medlemmer ytre noget Andet, hviler en moralisk Forpligtelse paa det høitærede Thing til at bevilge Theatret det Tilskud af 50,000 Rbd. Jeg skal ikke indlade mig paa; om vi netop, fordi vi ere et lille Land, ikke bør have eller netop derfor bør have et Nationaltheater; jeg skal heller ikke indlade mig paa, hvorvidt det kongelige Theater medrette kan kaldes et Nationaltheater, skøndt jeg dog i saa Henseende maa gjøre den Bemærkning, at fordi det spiller Shakespeare og Molière kan det meget godt være et Nationaltheater, thi det danske Folks Dannelse er Gudskelov ikke af en fra alle andre Folks saa forskjellig Art, at det ikke ligesaagodt som alle andre Folks har sin Rod i hvad Stort og Godt der er kommet frem, ligegyldigt fra hvilken Side, og man kan altsaa ikke saaledes skjæln. mellem de forskellige Folks Dannelse, men jeg skal kun henlede den ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa, at naar han taler om, at Kjøbenhavnerne have den største Fornøielse af Theatret — han siger: Theatret er ikke blot til Lyst, men det er altsaa dog til Lyst — saa maae de for det første betale deres